

„Dron by nebyl špatný,“ ocenila Jodi. „Mohla bych ho pomalovat, aby vypadal jako **ghast!**“ Podrbala se na bradě. „Ale co když ho doktorka ovládne pomocí **pokročilé technologie** z dvacátého třetího století?“

„Máš pravdu,“ připustila Ash. „Dron je moc riskantní.“

Jodi si povzdychla. „Stejně potřebuju **opravdový vědecký projekt.**“ Najednou se jí zlepšila nálada. „Počkej. Říkáš, že už jsi letos jeden projekt dělala?“

„Ano,“ odpověděla Ash a ukázala na odznak s obrázkem zkumavky, „**vyrobila jsem vybuchující piňatu.** Použila jsem oxid uhličitý.“

„Pane jo!“ ocenila ji Jodi. „To je vynález století!“

„**Vynalézání je hračka,**“ mávla rukou Ash. „Ale nejde mi udělat piňatu tak, aby vypadala jako skutečná. Na to potřebuju někoho šikovného.“

Jodi se zazubila od ucha k uchu. „Tak budeme spolupracovat. Ty přispěješ hlavou a já svýma rukama.“

Ash jí oplatila úsměv. „Jasně.“

Vzduch prořízla hlasitá píšťalka.

„Naše tři minuty skončily,“ vzdychla Jodi. „Pojď se mnou!“

Jodi byla o rok mladší než ostatní děti ve třídě. Učitelé o ní říkali, že umí „kreativně řešit pro-